

κορδόνι

κορδόνι, το, ουσ. [<βενετ.. cordon, ιταλ. cordone <λατιν. chorda <αρχ. χορδή], το κορδόνι. **1.** είδος πολύ λεπτού σκοινιού χρήσιμου ιδίως για το δέσιμο των παπουτσιών: «λύθηκαν τα κορδόνια των παπουτσιών του κι έσκυψε να τα δέσει». **2.** σε θέση επίρρ., συνέχεια, στη σειρά: «αυτό το χρόνο οι απολύσεις ήρθαν κορδόνι». **3.** στον πλ. **τα κορδόνια**, ειδικό διακριτικό σήμα από μεταξωτό χρυσούφαντο κορδόνι, που φέρουν γύρω από τον ώμο και τη μασχάλη οι αξιωματικοί του στρατού και των σωμάτων ασφαλείας·

- *δεν ξέρει να δέσει τα κορδόνια του*, είναι εντελώς άσχετος σε μια δουλειά ή τέχνη: «μοστράρεται για μηχανικός, αλλά αυτός δεν ξέρει να δέσει τα κορδόνια του!»·

- *η δουλειά πάει κορδόνι*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *ξηγιέμαι κορδόνι χωρίς κόμπο*, (στη γλώσσα της αργκό) συμπεριφέρομαι ειλικρινά, τίμια, ντόμπρα: «του 'χω απόλυτη εμπιστοσύνη, γιατί ξηγιέται κορδόνι χωρίς κόμπο»·

- *πάω κορδόνι*, βλ. φρ. *τραβώ κορδόνι*·

- *πάω κορδόνι χωρίς κόμπο*, (στη γλώσσα της αργκό) πετυχαίνω το σκοπό μου χωρίς να συναντήσω κάποια δυσκολία: «μ' ό,τι και ν' ασχοληθώ, πάω κορδόνι χωρίς κόμπο»·

- *πρέπει να δέσεις τα κορδόνια σου*, προτρεπτική έκφραση σε κάποιον να προσέχει πάρα πολύ, να οργανώνεται καλά για να μπορεί να ξεπερνάει τις δυσκολίες που του προκύπτουν: «αφού ξεκινάς καινούρια δουλειά πρέπει να δέσεις τα κορδόνια σου για να μην έχεις κάθε τόσο προβλήματα». Από το ότι, όταν κάποιος περπατάει με λυμένα κορδόνια ενδέχεται να τα πατήσει και να πέσει·

- *το παίρνω σκοινί κορδόνι*, βλ. λ. [σκοινί](#)·

- *το πάω σκοινί κορδόνι*, βλ. λ. [σκοινί](#)·

- *τράβα κορδόνι!* λέγεται με αγανάκτηση για κάτι που αδικαιολόγητα διαρκεί περισσότερο από όσο πρέπει: «για μια υπογραφή μ' έστελνε ο ένας στον άλλον και τράβα κορδόνι μέχρι να την πάρω!»·

- *τραβώ κορδόνι*, συνεχίζω ομαλά μια δουλειά, ενέργεια ή προσπάθεια: «στην αρχή είχα ορισμένες δυσκολίες στη δουλειά, αλλά τώρα τραβώ κορδόνι»·